

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายูและการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนา
ความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*
DEVELOPING OF MALAY WRITING SKILLS PACKAGE AND COOPERATIVE TEACHING
TO ENHANCE MALAY WRITING ABILITY FOR YALA RAJABHAT UNIVERSITY
STUDENTS

พารีดดา หะยี้เต๊ะ*, สุฮัยลา บินสะมะแอ

Pareeda Hayeeteh*, Suhaila Binsamaae

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ยะลา ประเทศไทย

Faculty of Humanities & Social Sciences, Yala Rajabhat University, Yala, Thailand

*Corresponding author E-mail: suhaila.b@yru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายูและการสอนแบบร่วมมือและศึกษา ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายูและการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียน ภาษามลายูของนักศึกษา กลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนรายวิชาโครงสร้างภาษามลายู สาขาวิชา ภาษามลายูเพื่อธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาโดยการเจาะจง เครื่องมือการวิจัยนี้ประกอบด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายู แผนการสอน แบบประเมินความสามารถใน การเขียนภาษามลายูและแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้ตามแผน เก็บข้อมูลโดยใช้การวิจัย พัฒนาจนได้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือที่มีความเหมาะสมระดับมากและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 แล้วนำไปเก็บข้อมูลก่อนเรียน ระหว่างเรียน หลังเรียนกับกลุ่มเป้าหมายด้วยการวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่ม เดียว สอบก่อนหลัง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบที ผลการวิจัย พบว่าการพัฒนาได้ชุดฝึกทักษะฯ จำนวน 6 ชุด และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอน แบบร่วมมือ จำนวน 6 แผน ชุดฝึกทักษะฯ มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ส่วนแผนมีความเหมาะสมระดับมาก และมีประสิทธิภาพเฉลี่ย 81.38/81.13 ผลการใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือกับกลุ่มเป้าหมาย พบว่าชุดฝึกทักษะฯ มีประสิทธิภาพ 81.44/81.19 และกลุ่มเป้าหมายมีความสามารถในการเขียนภาษามลายูหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความคิดเห็นว่าการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือมีความเหมาะสมมาก

คำสำคัญ: ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายู, การสอนแบบร่วมมือ, การเขียนภาษามลายู, ความสามารถในการ เขียนภาษามลายู

Abstract

This research aims to develop Malay writing skill packages and cooperative teaching and to study the results of using Malay writing skill packages and cooperative teaching for developing students' Malay writing ability. The target group included 25 First-year students who were studying

the Malay Structure Course, Malay for Business Program, Yala Rajabhat University, academic year 2023, which were obtained through purposive sampling. The research tools were Malay writing training packages, lesson plans, Malay writing ability assessment form, and a questionnaire on students' opinions regarding the developed learning. Research and development were used to construct the effective Malay writing training packages and cooperative teaching lesson plans to ensure that they are appropriate and effective according to the 80/80 criteria. Then, the data were collected before, during and after using the tools with the target group. This research was quasi-experimental research, a single group test before and after. Data were analyzed with percentage, mean, standard deviation and t-test. As a result, the researcher had developed six Malay writing training packages and six learning management plans and they had the highest and a high level of appropriateness, and an average efficiency (E1/E2) of 81.38/81.13. After using the Malay writing training packages and cooperative teaching with the target group that the plan, it was found that an efficiency of using was 81.44/81.19 and the target group had higher ability to write Malay than before studying statistically significantly at .01 level. According to the target group's opinion, learning using Malay writing training packages and cooperative teaching was very appropriate.

Keywords: Malay Language Writing Skills Package, Cooperative Teaching, Malay Language Writing, Malay Language Writing Ability

บทนำ

การสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านและวัฒนธรรมสากล เป็นประเด็นหนึ่งของนโยบายรัฐบาลปัจจุบันด้านสังคมและคุณภาพชีวิต ทั้งนี้เพื่อการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563) โดยเปิดโอกาสให้สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศตามความเหมาะสม และความพร้อมของแต่ละมหาวิทยาลัย (มยุรี สุขวิวัฒน์, 2554) สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว ประกอบกับมีพื้นที่บริการที่เป็นจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ใช้ภาษามลายูในชีวิตประจำวัน (อรอนงค์ ทิพย์พิมล, 2563) และมีประเทศในอาเซียนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกันใช้ภาษามลายูเป็นภาษาประจำชาติ (ประพนธ์ เรืองณรงค์, 2558) ทำให้เกิดโอกาสท้าทายในการจัดหลักสูตรที่ส่งเสริมความสามารถทางการใช้ภาษามลายูกับผู้เรียนและเพื่อเพิ่มโอกาสในการมีงานทำให้กับผู้เรียน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาจึงได้เปิดหลักสูตรภาษามลายูธุรกิจและหลักสูตรการสอนภาษามลายูขึ้นอีกด้วย ซึ่งได้ดำเนินการมาถึงปัจจุบัน โดยมีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษามลายูอย่างมืออาชีพ แต่จากการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษามลายู โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการเขียนภาษามลายูที่ผ่านมาในปีการศึกษา 2563-2564 พบว่า ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย โดยผลงานส่วนใหญ่จะมีการสะกดคำผิด เช่น นักศึกษามักจะเขียนคำ *tido, *balek, *kampong ซึ่งการสะกดที่ถูกต้องคือ tidur, balik, kampung นอกจากนี้ยังพบการเขียนคำไม่เต็ม เช่น *bata, *upan, *gi, *patung ซึ่งคำที่เต็มคือ bantal, umpan, pergi, pantun การเขียนผิดหลักไวยากรณ์ *Makanan itu dibeli oleh saya. ควรแก้เป็น Makanan itu saya beli. ในขณะเดียวกันยังพบว่า การเขียนของนักศึกษาไม่มีหลักเกณฑ์ และรูปแบบที่ชัดเจน ไม่รู้จักชนิดและหน้าที่ของคำ ไม่สามารถสร้างคำ สร้างประโยคหรือเขียนเรียบเรียงได้ เป็นต้น

ปัญหาดังกล่าวคล้ายคลึงกับความคิดเห็นของ Melai, Z. et al. ที่ว่า ปัญหาการเขียนภาษามลายูที่พบบ่อยในกลุ่มผู้เรียนที่เป็นชาวต่างชาติ คือ การสะกดคำผิด การใช้คำผิด การเขียนไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ การใช้คำฟุ่มเฟือย เป็นต้น โดยสาเหตุคือยังขาดสื่อที่มีประสิทธิภาพและวิธีสอนยังไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ (Melai, Z. et al., 2020)

ผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายู ซึ่งพบว่าการพัฒนาดังกล่าวจะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง มีโอกาสสร้างปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีโอกาสได้ผลิตชิ้นงานในบริบทของความเป็นจริง (ทีศนา แคมมณี, 2542) นอกจากนี้ควรจัดการเรียนรู้ในลักษณะร่วมมือกันเรียนรู้ (สุพินญา เหล็กเพชร และคณะ, 2560) ดังเช่นผลงานวิจัยของวรเวทย์พิสิช ยศศิริ และคณะ ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 331 คน พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจและมีความต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค LT ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.32 (วรเวทย์พิสิช ยศศิริ และคณะ, 2562) งานวิจัยชิ้นนี้สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษามหาวิทยาลัยดังกล่าวมีความต้องการการสอนแบบร่วมมือเนื่องจากการสอนแบบร่วมมือทำให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกันในการเรียนรู้จากกลุ่มและการฝึกฝนอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามการฝึกฝนควรเริ่มจากง่ายไปหายาก เช่น เริ่มจากผู้เรียนต้องสะกดคำให้ถูกต้อง จากนั้นเรียบเรียงคำให้เป็นประโยค (Byne, D., 1988) นอกจากนี้ควรจัดการเรียนรู้ในลักษณะร่วมมือกันเรียนรู้หรือการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Teaching) อันเป็นกลยุทธ์การสอนที่ทรงพลัง ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมกันเป็นกลุ่มโดยลดความสามารถและช่วยเหลือกันในการเรียน เนื่องจากงานบางอย่างมีความซับซ้อนจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความสามารถต่างกัน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะช่วยส่งเสริมความสำเร็จของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันอย่างกระตือรือร้น ผู้เรียนจะเกิดความมั่นใจและแรงจูงใจในขณะทำงานร่วมกัน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นได้ และจะทำให้ผู้เรียนมีความสุขจิตที่ดีและมีความนับถือตนเองมากขึ้น (Solomon, S., 2024)

การนำชุดฝึกไปใช้ด้วยการสอนแบบร่วมมือจะต้องมีองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญได้แก่ 1) การจัดให้ผู้เรียนได้มีการพึ่งพาซึ่งกันและกันในเชิงบวก เพื่อผู้เรียนจะรู้สึกถึงความรับผิดชอบต่อความพยายามของตนเองและของกลุ่ม 2) การโต้ตอบแบบเห็นหน้ากัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีการให้กำลังใจและสนับสนุนซึ่งกันและกัน เกิดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นให้เกิดการอภิปราย 3) ความรับผิดชอบส่วนบุคคลและกลุ่ม ผู้สอนต้องจัดให้ผู้เรียนแต่ละคนมีหน้าที่รับผิดชอบในการทำหน้าที่ของตนเองในกลุ่มเพื่อการบรรลุเป้าหมาย 4) พฤติกรรมกลุ่ม ผู้สอนจะต้องให้คำแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปฏิบัติต่อกันอย่างมีมนุษยสัมพันธ์และมีทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกัน ที่จำเป็นในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และ 5) การประมวลผลแบบกลุ่ม ผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มวิเคราะห์ความสามารถของตนเองและกลุ่มในการทำงานร่วมกัน (Solomon, S., 2024) สำหรับการฝึกฝนทางภาษาผู้เรียนควรได้ฝึกฝนอยู่เสมอ โดยการฝึกฝนควรเริ่มจากง่ายไปหายาก เช่น เริ่มจากผู้เรียนต้องสะกดคำให้ถูกต้องไปสู่การเรียบเรียงคำให้เป็นประโยค เป็นต้น (Byne, D., 1988) โดยส่วนใหญ่แล้วผู้สอนมักจะมองข้ามทักษะการเขียนเพราะทักษะการเขียนเป็นทักษะสุดท้าย ต้องใช้เวลา เลยทำให้ไม่มีเวลาในการฝึกฝน (รัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร, 2561) ซึ่งนำไปสู่ผลงานการเขียนที่ไม่มีคุณภาพ นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนควรมีขั้นตอนการสอนที่เหมาะสม มีระบบที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนเช่นมีการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน (Preparation) การนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับทราบถึงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ต้องการ ผลงานภาระงานที่ผู้เรียนจะต้องทำ ต้องฝึก วิธีการเรียนรู้ตลอดจนเกณฑ์การให้คะแนนและการประเมินผลงานตามสภาพจริง ซึ่งสอดคล้องกับหลักการทฤษฎีของ Thorndike ดังนี้ 1) กฎแห่งผลกระทบทที่ว่า การตอบสนองที่ตามมาด้วยผลลัพธ์เชิงบวกมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นซ้ำๆ ในขณะที่การตอบสนองที่ตามมาด้วยผลลัพธ์เชิงลบมักจะ

เกิดขึ้นช้ากว่า 2) กฎแห่งความพร้อมที่ว่า การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพสูงสุดเมื่อผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนรู้และมีแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ 3) กฎแห่งการฝึกที่ว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากการทำซ้ำและการฝึกฝน และ 4) กฎแห่งการตอบสนองที่หลากหลายที่ว่า มักจะมีการตอบสนองหลายครั้งต่อสิ่งเร้าที่กำหนด และการเรียนรู้เกิดขึ้นผ่านการเสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างการตอบสนองที่เหมาะสมกับสิ่งเร้า (Paul, M., 2023) ดังนั้น การพัฒนาต้องส่งเสริมให้มีการฝึกฝน (Practice) เมื่อผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในระดับหนึ่งแล้วถือว่าการฝึกฝนเป็นสิ่งจำเป็น และการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการฝึกฝนเพิ่มเติมซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในเรื่องนั้น ๆ ได้เร็วและง่ายขึ้น และการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ (Production) จะช่วยให้การพัฒนาทักษะของผู้เรียนมีความเข้มแข็งประสบความสำเร็จมากขึ้น และสุดท้ายควรมีการสรุปเพื่อสร้างองค์ความรู้และสะท้อนบทเรียนซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง จากความสำคัญและเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายูและการสอนแบบร่วมมือขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายูและการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
2. เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายูและการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยพัฒนาแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายูและการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ดำเนินการโดย 1) ผู้วิจัยศึกษา ทบทวนและวิเคราะห์ผลงานพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูและงานวิจัยที่ผ่านมาเพื่อให้ได้กรอบแนวคิดแล้วนำมา 2) ออกแบบและยกร่างชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายู และการสอนแบบร่วมมือสำหรับการใช้ชุดฝึกทักษะฯ ที่ยกร่างไว้ ออกแบบเครื่องมือวัดความสามารถในการเขียนภาษามลายูและเกณฑ์ในการประเมินความสามารถในการเขียนภาษามลายูแล้ว 3) การปฏิบัติการทำชุดฝึกทักษะฯ และแผนการจัดการเรียนรู้ตามที่ได้ ออกแบบไว้ รวมทั้งเครื่องมือประเมินความสามารถในการเขียนภาษามลายูและนำไปตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านแล้วปรับปรุงตามคำแนะนำ จากนั้น 4) นำไปหาประสิทธิภาพกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายโดยใช้เกณฑ์ $E_1/E_2 = 80/80$ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ ดังกล่าว ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ฯ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมระดับมาก และชุดฝึกทักษะฯ ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุด รายละเอียดปรากฏในผลการวิจัย โดยมีเครื่องมือที่ใช้สำหรับการประเมินประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษามลายูพร้อมเกณฑ์ในการประเมิน (Rubric Scoring) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในปีการศึกษา 2565 โดยใช้เวลานอกตารางเรียนของนักศึกษาจำนวน 30 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะฯ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ

ระยะที่ 2 การศึกษาผลการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายูและการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เป็นการนำชุดฝึกทักษะฯ ไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนรายวิชาโครงสร้างภาษามลายู ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน เครื่องมือการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ฯ 2) ชุดฝึกทักษะฯ 3) แบบประเมิน

ความสามารถในการเขียนภาษามลายูพร้อมเกณฑ์ในการประเมิน 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์และคุณภาพเหมาะสมแล้ว ในระยะที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนสอบหลัง (Quasi-experimental Research: One group pretest-posttest design) ดังภาพ

O₁

XXXXXX

O₂ + O₃

โดย O₁ คือ การประเมินทักษะการเขียนภาษามลายูก่อนเรียน, X คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือจำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้, O₂ คือ การประเมินทักษะการเขียนภาษามลายูหลังเรียน และ O₃ คือ การศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าที (t-test แบบ dependent) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายูและการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายูและการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลามี 2 ส่วน คือ การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายู และการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือซึ่งปรากฏผล ดังนี้

1.1 การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายู ได้ชุดฝึกทักษะฯ 6 ชุด ได้แก่ 1) Pengetahuan Asas Struktur Ayat Dasar Bahasa Melayu (โครงสร้างประโยคพื้นฐานภาษามลายู) 2) Latihan Menulis Bahasa Melayu Berdasarkan Gambar (การฝึกเขียนภาษามลายูจากภาพ) 3) Penulisan Bahasa Melayu dengan Kata Hubung (การเขียนภาษามลายูโดยใช้คำเชื่อม) 4) Penggunaan Tanda Baca dalam Penulisan Bahasa Melayu (การใช้เครื่องหมายวรรคตอนในการเขียนภาษามลายู) 5) Penulisan Ayat Majmuk (การเขียนประโยคความรวมและประโยคความซ้อน) และ 6) Penulisan Karangan Bahasa Melayu (การเขียนเรียงความภาษามลายู) โดยแต่ละชุดฝึกทักษะฯ มีองค์ประกอบสำคัญ คือ 1) ชื่อชุดฝึกทักษะฯ 2) วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 3) คำแนะนำการใช้ 4) ทบทวนองค์ความรู้ 5) คำสั่งชุดฝึกทักษะฯพร้อมตัวอย่าง 6) แบบทดสอบหลังเรียน 7) แบบเฉลยชุดฝึกทักษะฯ 8) แบบประเมินบันทึกผลการใช้ ใช้เวลาเรียนรวม 30 ชั่วโมง โดยผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าชุดฝึกทักษะฯ มีคุณภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด (\bar{X} = 4.61 และ S.D. = 0.58)

1.2 การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือ ได้แผนการเรียนรู้อ 6 แผน โดยแต่ละแผนมีองค์ประกอบสำคัญ คือ 1) ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ 2) เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้อ 3) สารระสำคัญ 4) สารระการเรียนรู้อ 5) จุดประสงค์การเรียนรู้อ 6) การวัดประเมินผล 7) สื่อการเรียนรู้อ 8) กระบวนการจัดการเรียนรู้อแบบร่วมมือ ที่ผู้วิจัยประยุกต์มี 6 ขั้น ได้แก่ 8.1) ขั้นเตรียมการก่อนเรียน 8.2) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 8.3) ขั้นสอน เป็นการนำเสนอความรู้โดยใช้การสอนแบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนคู่คิด 8.4) ขั้นฝึก เป็นการนำชุดฝึกที่พัฒนาขึ้นมาใช้ 8.5) นำไปใช้ และ 8.6) ขั้นสรุปผลการเรียนรู้อ โดยผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้อมีคุณภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก (\bar{X} = 4.50 และ S.D. = 0.58) ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้อโดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนา

ความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษาที่นักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ไว้ที่ 80/80 ซึ่งมีการทดลองและพัฒนาจำนวน 2 ครั้ง จึงได้ค่าประสิทธิภาพตามที่กำหนดไว้ 81.38/81.13 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการทดลองหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษา จำแนกเป็นรายแผน

แผนการเรียนรู้	คะแนนร้อยละระหว่างเรียน		คะแนนร้อยละหลังเรียน		ประสิทธิภาพ
	E_1	ประสิทธิภาพ	E_2	ประสิทธิภาพ	
	1. โครงสร้างประโยคพื้นฐานภาษามลายู	81.60	ตามเกณฑ์	81.20	
2. การฝึกเขียนภาษามลายูจากภาพ	81.87	ตามเกณฑ์	80.80	ตามเกณฑ์	ตามเกณฑ์
3. การเขียนภาษามลายูโดยใช้คำเชื่อม	83.20	สูงกว่าเกณฑ์	83.60	สูงกว่าเกณฑ์	สูงกว่าเกณฑ์
4. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนในการเขียนภาษามลายู	80.40	ตามเกณฑ์	80.80	ตามเกณฑ์	ตามเกณฑ์
5. การเขียนประโยคความรวมและประโยคความซ้อน	79.73	ตามเกณฑ์	80.00	ตามเกณฑ์	ตามเกณฑ์
6. การเขียนเรียงความภาษามลายู	81.49	ตามเกณฑ์	80.40	ตามเกณฑ์	ตามเกณฑ์
เฉลี่ย	81.38	ตามเกณฑ์	81.13	ตามเกณฑ์	ตามเกณฑ์

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่าโดยภาพรวมประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือมีค่าเท่ากับเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงได้จัดทำแผนการเรียนรู้และชุดฝึกทักษะฯ ฉบับสมบูรณ์สำหรับนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อศึกษาผลการใช้ต่อไป

2. ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายูและการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษา ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษาที่กลุ่มเป้าหมายจำแนกเป็นรายชุด

ชุดฝึกทักษะและการสอนแบบร่วมมือ	คะแนนร้อยละระหว่างเรียน		คะแนนร้อยละหลังเรียน		ประสิทธิภาพ
	E_1	ประสิทธิภาพ	E_2	ประสิทธิภาพ	
	1. โครงสร้างประโยคพื้นฐานภาษามลายู	81.76	ตามเกณฑ์	81.23	
2. การฝึกเขียนภาษามลายูจากภาพ	81.90	ตามเกณฑ์	80.82	ตามเกณฑ์	ตามเกณฑ์
3. การเขียนภาษามลายูโดยใช้คำเชื่อม	83.38	สูงกว่าเกณฑ์	83.67	สูงกว่าเกณฑ์	สูงกว่าเกณฑ์
4. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนในการเขียนภาษามลายู	80.43	ตามเกณฑ์	80.82	ตามเกณฑ์	ตามเกณฑ์
5. การเขียนประโยคความรวมและประโยคความซ้อน	79.68	ตามเกณฑ์	80.10	ตามเกณฑ์	ตามเกณฑ์
6. การเขียนเรียงความภาษามลายู	81.51	ตามเกณฑ์	80.50	ตามเกณฑ์	ตามเกณฑ์
เฉลี่ย	81.44	ตามเกณฑ์	81.19	ตามเกณฑ์	ตามเกณฑ์

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบที่ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษาที่ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	(\bar{x})	S.D.	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนเรียน	25	30.60	3.72	462	8876	24.6132**
หลังเรียน	25	49.08	1.80			

**p<.01

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือ โดยภาพรวมมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด เท่ากับ 81.44/81.19 และเมื่อพิจารณารายชุดฝึกทักษะฯ พบว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ทุกชุด ยกเว้นชุดฝึกทักษะฯ ที่ 3 การเขียนภาษามลายูโดยใช้คำเชื่อมมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ คือ 83.38/83.67 และจากตารางที่ 4 จะเห็นว่าความสามารถในการเขียนภาษามลายูของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 ระดับความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ที่	ชุดฝึกทักษะชุดฝึกทักษะและการสอนแบบร่วมมือ	\bar{X}	S.D.	ความคิดเห็น
1	โครงสร้างประโยคพื้นฐานภาษามลายู	4.36	0.49	เหมาะสมมาก
2	การฝึกเขียนภาษามลายูจากภาพ	4.39	0.50	เหมาะสมมาก
3	การเขียนภาษามลายูโดยใช้คำเชื่อม	4.28	0.55	เหมาะสมมาก
4	การใช้เครื่องหมายวรรคตอนในการเขียนภาษามลายู	4.34	0.50	เหมาะสมมาก
5	การเขียนประโยคความรวมและประโยคความซ้อน	4.36	0.59	เหมาะสมมาก
6	การเขียนเรียงความภาษามลายู	4.40	0.50	เหมาะสมมาก
เฉลี่ย		4.36	0.52	เหมาะสมมาก

จากตารางที่ 4 พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูโดยภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.36$ และ S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณารายชุดฝึกทักษะฯ พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากทุกชุด

ตารางที่ 5 ระดับความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษาหลังเรียนจำแนกตามรายการสอบถาม

ที่	รายการสอบถาม	\bar{X}	S.D.	ความคิดเห็น
1	ขั้นเตรียมการก่อนเรียน (Preparation)	4.50	0.56	เหมาะสมมาก
2	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction)	4.65	0.50	เหมาะสมมากที่สุด
3	ขั้นสอน (Presentation) เป็นการนำเสนอความรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Cooperative learning: Think Pair Share)	4.38	0.49	เหมาะสมมาก
4	ขั้นฝึก (Practice) เป็นการนำชุดฝึกที่พัฒนาขึ้นมาใช้	4.35	0.48	เหมาะสมมาก
5	ขั้นนำไปใช้ (Implement)	4.16	0.79	เหมาะสมมาก
6	ขั้นสรุปผลการเรียนรู้ (Construct knowledge)	4.59	0.54	เหมาะสมมากที่สุด
7	ชุดฝึกทักษะฯ มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ชัดเจนและมีการทบทวนองค์ความรู้ที่ตรงกับจุดประสงค์	4.31	0.58	เหมาะสมมาก
8	ชุดฝึกทักษะฯ มีคำสั่งและตัวอย่างการทำกิจกรรมที่เข้าใจง่าย	4.29	0.57	เหมาะสมมาก
9	เวลาที่กำหนดให้ทำกิจกรรมฝึกมีความเหมาะสม	4.01	0.33	เหมาะสมมาก
10	กิจกรรมของชุดฝึกทักษะฯ มีความหลากหลายจากง่ายไปหายากสามารถใช้พัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูได้ดี	4.51	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย		4.37	0.54	เหมาะสมมาก

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่าระดับความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษาหลังเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.37$ และ S.D. = 0.54) โดยด้านที่เห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) ($\bar{X} = 4.65$ และ S.D. = 0.50) และขั้นสรุปผลการเรียนรู้ (Construct Knowledge) ($\bar{X} = 4.59$ และ S.D. = 0.54) และด้านกิจกรรมของชุดฝึกทักษะฯ มีความหลากหลายจากง่ายไปหายากสามารถใช้พัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูได้อย่างดี ($\bar{X} = 4.51$ และ S.D. = 0.55)

อภิปรายผล

1. การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายูและการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษา ปรากฏว่าได้ชุดฝึก 6 ชุด ใช้เวลาเรียนรวม 30 ชั่วโมง โดยผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าชุดฝึกทักษะฯ มีคุณภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้เพราะว่าผู้วิจัยมีการสร้างชุดฝึกทักษะฯ และแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักวิชาการอย่างเป็นระบบ คือ มีการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาออกแบบและพัฒนาชุดฝึกทักษะฯ รวมทั้งแผนการสอน เช่น ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไคด์ วิธีการพัฒนาชุดฝึกทักษะฯ วิธีการพัฒนาทักษะการเขียนที่ดี พัฒนาการของเยาวชน การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคและยุทธศาสตร์การสอนภาษา และเทคนิคการพัฒนาทักษะการเขียน ทำให้ได้กรอบแนวคิดในการพัฒนาทั้งชุดฝึกทักษะฯ และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะและการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งการสอนแบบร่วมมือเป็นกลยุทธ์การสอนที่ทรงพลัง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันในกลุ่มเล็กที่คละความสามารถเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกันซึ่งเป็นการสอนที่ดี ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากกลุ่มเพื่อนร่วมชั้นเรียน เกิดความรู้สึกรับผิดชอบในการเรียนรู้เพื่อตนเองและเพื่อกลุ่ม (Solomon, S., 2024)

2. ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายูและการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษา เมื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายพบว่า

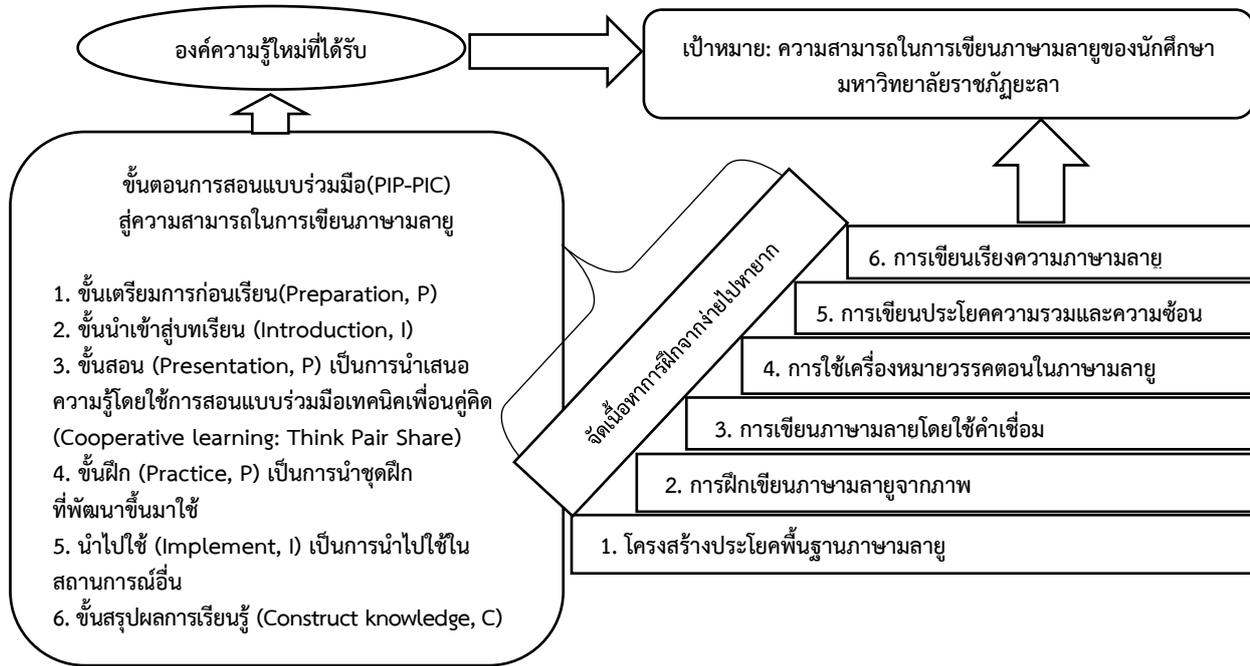
2.1 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ ที่พัฒนาขึ้นโดยรวมยังคงมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ทั้งนี้เพราะชุดฝึกทักษะฯ ที่นำมาใช้ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 มาก่อนแล้วในการวิจัยระยะที่ 1 และผู้วิจัยได้ปรับปรุงตามข้อค้นพบต่าง ๆ ก่อนนำมาใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ทำให้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือดังกล่าวสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษามลายู ในระหว่างเรียนร้อยละ 81.44 และหลังเรียนร้อยละ 81.19 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ นอกจากนั้นแผนการจัดการเรียนรู้ได้ใช้การสอนแบบร่วมมือที่มีขั้นตอนการสอนที่น่าสนใจและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในผลงานตนเองและผลงานกลุ่มสอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้เรียน ซึ่งเป็นวัยหนุ่มสาวที่พึงพอใจต่อการทำงานร่วมกับเพื่อน

2.2 ความสามารถในการเขียนภาษามลายูของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะว่าชุดฝึกทักษะฯ สร้างมาจากความเชื่อตามทฤษฎีของธอร์นไคด์ที่ว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ดีหากผู้เรียนมีความพร้อม วัสดุที่จะได้รับในการเรียนรู้และได้รับการฝึกฝน (Paul, M., 2023) โดยการนำไปใช้สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ซึ่งได้เลือกใช้การสอนแบบร่วมมืออันเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้เป็นกลุ่มเล็ก ๆ ที่คละความสามารถ เนื่องจากงานบางอย่างมีความซับซ้อน จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถต่างกัน การจัดกลุ่มจึงต้องมีความชัดเจนเรื่องภาระมอบหมายงานให้สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบ นอกจากนั้นการเรียนรู้อย่างร่วมมือจะส่งเสริมความสำเร็จของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายและเรียนรู้

ร่วมกันอย่างกระตือรือร้น ผู้เรียนจะเกิดความมั่นใจและแรงจูงใจ ในขณะที่ทำงานร่วมกับเพื่อน การสอนแบบร่วมมือจะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน การจัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม การเรียนรู้แบบร่วมมือจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นของผู้เรียนได้ดี (Solomon, S., 2024) ความร่วมมือจะส่งผลให้เกิดความสำเร็จในกลุ่มและรายบุคคลที่สูงขึ้น ความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นกับเพื่อนฝูง อภิปัญญามากขึ้น และมีสุขภาพจิตและความนับถือตนเองมากขึ้น (Solomon, S., 2024) จากข้อมูลของ Johnson, D. W. et. al ได้ให้คำแนะนำว่าองค์ประกอบพื้นฐานที่จะช่วยให้การเรียนรู้กลุ่มย่อยของการสอนแบบร่วมมือประสบความสำเร็จ ได้แก่ 1) การพึ่งพาซึ่งกันและกันในเชิงบวก 2) การโต้ตอบแบบเห็นหน้ากัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีการให้กำลังใจและสนับสนุนซึ่งกันและกัน 3) ความรับผิดชอบส่วนบุคคลและกลุ่มเป็นเรื่องสำคัญ 4) พฤติกรรมกลุ่ม ผู้สอนจะต้องให้คำแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านมนุษยสัมพันธ์ ทักษะทางสังคม และการทำงานร่วมกันที่จำเป็นในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและ 5) การประมวลผลแบบกลุ่ม ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนวิเคราะห์ความสามารถของตนเองและกลุ่มในการทำงานร่วมกัน (Johnson, D. W. et. al, 1994)

2.3 ระดับความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายูและการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษาพบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณารายชุดฝึกทักษะฯ พบว่ามีความเหมาะสมระดับมากทุกชุด โดยชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือที่ผู้เรียนเห็นว่าเหมาะสมสูงสุดจากมากไปหาน้อยได้แก่ ชุดฝึกที่ 6. การเขียนเรียงความภาษามลายูและชุดฝึกที่ 2 การฝึกเขียนภาษามลายูจากภาพ นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือตามประเด็นที่สอบถามพบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก โดยพบว่าด้านที่เห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ชื่นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสรุปผลการเรียนรู้และกิจกรรมของชุดฝึกทักษะฯ มีความหลากหลายจากง่ายไปหายาก สามารถใช้พัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูได้ดี ทั้งนี้เพราะการฝึกโดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ เริ่มต้นจากการสร้างความพร้อมให้กับผู้เรียน มีการแจ้งจุดประสงค์ของการเรียน การทบทวนความรู้เดิม การสอนเนื้อหาใหม่ด้วยกิจกรรม Think-Paired-Share การแสดงตัวอย่างก่อนฝึกจากนั้นจึงลงมือฝึกซ้ำๆ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการทฤษฎีของ Thorndike ที่ว่าการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพสูงสุดเมื่อผู้เรียนมีความพร้อม มีแรงจูงใจ และการเรียนรู้เกิดขึ้นได้ดีจากการทำซ้ำหรือการฝึกฝน (Paul, M., 2023) และสอดคล้องกับแนวคิดของ Byne, D. ที่ว่าการพัฒนาทางภาษาให้แก่ผู้เรียนควรจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอยู่เสมอ โดยการฝึกฝนควรเริ่มจากง่ายไปหายาก (Byne, D., 1988) เช่น เริ่มจากผู้เรียนต้องสะกดคำให้ถูกต้องไปสู่การเรียบเรียงคำให้เป็นประโยค เป็นต้น นอกจากนั้นการนำชุดฝึกไปใช้ได้เลือกใช้การสอนแบบร่วมมือผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกับเพื่อนทำให้มีแรงจูงใจ และเกิดความสำเร็จ สอดคล้องกับ Marzano, R. J. et al. ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือจะส่งเสริมความสำเร็จของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายและการเรียนรู้ร่วมกันอย่างกระตือรือร้น (Marzano, R. J. et al., 2001) ผู้เรียนจะเกิดความมั่นใจและแรงจูงใจในขณะที่ทำงานร่วมกับเพื่อน การสอนแบบร่วมมือจะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน การจัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม การเรียนรู้แบบร่วมมือจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นของผู้เรียนได้ดี ความร่วมมือจะส่งผลให้เกิดความสำเร็จในกลุ่มและรายบุคคลที่สูงขึ้น

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายูและการสอนแบบร่วมมือสำหรับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

จากภาพที่ 1 สามารถสรุปได้ว่าการพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายู ทั้ง 6 ชุด โดยประกอบด้วยขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือ ทั้งหมด 6 ขั้น สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายูและการสอนแบบร่วมมือเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายู สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ทำให้ได้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายูจำนวน 6 ชุด และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือจำนวน 6 แผน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อชุดฝึกทักษะฯ ว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ส่วนแผนการจัดการเรียนรู้มีความเห็นว่ามีเหมาะสมระดับมาก โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือมีค่าประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ ส่วนผลการใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูกับกลุ่มเป้าหมายจำนวน 25 คน พบว่ายังคงมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยผู้เรียนที่เรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะฯ และการสอนแบบร่วมมือเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายูมีความสามารถในการเขียนภาษามลายูหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้พบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยรวมว่าอยู่ระดับเหมาะสมมากทุกชุด และทุกรายการสอบถาม ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายูและการสอนแบบร่วมมือเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษามลายู ครั้งนี้สามารถนำไปใช้พัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษามลายูของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาได้อย่างดี และยังช่วยให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนด้านการเขียนภาษามลายูอีกด้วย และเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถทางภาษาได้

เป็นอย่างดี ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป 1) การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาภาษามลายูของนักศึกษา ผู้สอนจะต้องศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายูและแผนการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจและมีการเตรียมการวางแผนร่วมกับผู้เรียนถึงวิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือและดำเนินการสอนและการฝึกไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้อย่างถูกต้อง 2) การวิจัยนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ ของรายวิชาภาษามลายูหรือในรายวิชาอื่น ๆ ที่เปิดสอนอยู่ได้ เพราะผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนามาอย่างมีระบบ มีการนำทฤษฎีและหลักวิชาการต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้จนทำให้ปัญหาด้านการเขียนภาษามลายูของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายลดลง และผู้เรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษามลายูสูงขึ้น 3) การนำชุดฝึกทักษะการเขียนภาษามลายูไปใช้ ผู้สอนจะต้องเลือกรูปแบบการสอนที่เหมาะสม สำหรับการสอนแบบร่วมมือผู้สอนจะต้องจัดให้มีองค์ประกอบสำคัญได้แก่ 1) การฟังพาดซึ่งกันและกันในเชิงบวก 2) การโต้ตอบแบบเห็นหน้ากัน 3) ความรับผิดชอบส่วนบุคคลและกลุ่ม 4) พฤติกรรมกลุ่มและ 5) การประมวลผลแบบกลุ่ม คือ การวิเคราะห์ความสามารถของตนเองและกลุ่มในการทำงานร่วมกัน

เอกสารอ้างอิง

- ทิตนา แคมมณี. (2542). การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง: โมเดลชิปปา (CIPPA MODEL). เรียกใช้เมื่อ 1 มิถุนายน 2567 จาก <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol27/iss3/1>.
- ประพนธ์ เรืองณรงค์. (2558). ชื่อบ้านนามเมืองภาษามลายูในคาบสมุทรมหานครใต้ของไทย. เรียกใช้เมื่อ 8 มิถุนายน 2567 จาก http://www.damrong-journal.su.ac.th/upload/pdf/81_1.pdf.
- มยุรี สุขวิวัฒน์. (2554). แนวคิดการปฏิรูประบบการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัย. วารสารปริทัศน์, 26 (2554), 65-70.
- รัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร. (2561). การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรเวทย์พิสิช ยศศิริ และคณะ. (2562). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค LT. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). นโยบายรัฐบาลด้านการศึกษา. เรียกใช้เมื่อ 5 พฤษภาคม 2567 จาก <https://www.onec.go.th/th.php/page/category/CAT0000019>.
- สุพิณญา เหล็กเพชร และคณะ. (2560). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนากระแจะสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5. วารสารวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี, 6(1), 77-86.
- อรอนงค์ ทิพย์พิมล. (2563). ภาษามลายูกับการเมืองในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (2). เรียกใช้เมื่อ 7 มิถุนายน 2567 จาก <https://www.the101.world/bahasamelayu-and-politics-in-asean-2/>
- Byne, D. (1988). Thorndikes Theory. Retrieved May 6 , 2024, from <https://www.structural-learning.com/post/thorndikes-theory>.
- Johnson, D. W. et. al. (1994). Cooperative Learning in the Classroom. Retrieved May 6 , 2024, from <https://eric.ed.gov/?id=ED379263>.
- Marzano, R. J. et al. (2001). Classroom instruction that works: Research-based strategies for increasing student achievement. Alexandria, Virginia: ASCD.

- Melai, Z. et al. (2020). Pengajaran Bahasa Melayu dalam Kalangan Pelajar Asing: Analisis Pola Kesalahan Tatabahasa Dalam Penulisan. *Issues in Language Studies*, 9(1) (2020), 86-106.
- Paul, M. (2023). Intelligence. Discover the groundbreaking theory of Thorndike, and how it changed the way we understand learning and intelligence. Retrieved May 6 , 2024, from <https://www.structural-learning.com/post/thorndikes-theory>.
- Solomon, S. (2024). Cooperative Learning: A Complete Guide for Teachers. Retrieved May 6 , 2024, from <https://www.teachervision.com/professional-development/cooperative-learning>.